

A ...i Törvényszék ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek – a ... ügyintéző által képviselt ... alperes ellen devizaszerződés semmisségének megállapítása iránti ügyben meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja és kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 65.000,- (hatvanötezer) forint + áfa perköltséget.

A feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ...i Ítéltáblához címzetten a ...i Törvényszéken lehet írásban, három példányban vagy elektronikus úton benyújtani.

I n d o k o l á s

A felperes és az alperes jogelődje a ... között 2008. november hó 11. napján kölcsönszerződés jött létre az ... szám alatt. A szerződés alapján a felperes egy Suzuki Ignis 1.3 GS Ignis Kat 2003-2008 típusú gépjárművet vásárolt az ...-tól, mely gépjármű bruttó 1.449.000,- Ft-os vételárából felperes 144.900,- Ft saját erőként biztosított, míg 1.304.100,- Ft-ot az alperes jogelődje által biztosított hitelből finanszírozta. A létrejött kölcsönszerződés alapján a havi törlesztőrészlet összegét 22.714,- Ft-ban állapították meg a felek, a kölcsön futamidejét 96 hónapban, míg a teljes hiteldíj mutató 16,06%-os volt.

A létrejött szerződés VI. pontjában a fizetési kötelezettség módosulásai körében a felek akként szabályozták a jogviszonyukat, hogy az „adós” tudomásul veszi, hogy a finanszírozás devizaneme szerinti referencia kamatláb változásának, valamint devizaalapú szerződések esetén az árfolyam változásának kockázatát viselni köteles, amelynek eredményeként a törlesztőrészletek az ÁSZF 20-22. pontjai szerint módosulhatnak.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a szerződés a felek között nem jött létre, figyelemmel arra a tényre, hogy a felek a kamatban nem állapodtak meg. A létre nem jött szerződés általános jogkövetkezményeként a jogalap nélküli gazdagodás megállapítását kérte, mégpedig az 1.304.100,- Ft összegű folyósított kölcsön és a felperes által 1.833.700,- Ft-os összegben visszafizetett összeg alapján számított jogalap nélküli gazdagodás alperes általi megfizetésére kötelezését kérte 251.285,- Ft-ban.

Másodlagos kérelmében, amennyiben a törvényszék a perbeli kölcsönszerződést mégis létrejöttnek tekintené, úgy a felperes annak alaki okból való érvénytelenségének megállapítását kérte, mivel a peres felek a fogyasztási kölcsönszerződés egyik lényeges tartalmi elemét a felperes főszolgáltatása körébe tartozóan, az ügyleti kamat mértékét nem foglalták írásba, így a felek között létrejött fogyasztási kölcsönszerződés nem felel meg az írásba foglalás Hpt. 210. § (2) bekezdésében meghatározott feltételeinek, ezért semmis a Ptk. 200.§ (2) bekezdése és a Hpt. 213.§ (1) bek. c) pontja szerint. A felek közötti elszámolás keretében 251.285.-Ft visszafizetésére kérte kötelezni alperest.

Hamadlagos keresetében kérte az alperest kötelezni a csatolt elszámolás alapján 251.285.-Ft megfizetésére, mert a 2014. évi LXXVII tv. 2.§ (1) bek. c) pontja alapján a perbeli szerződés nem

devizaalapú kölcsönszerződés, hanem forint alapú.

Negyedlegesen kérte, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződés részbeni érvénytelenségét állapítsa meg a törvényszék az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége és a kockázatfeltáró nyilatkozat hiányának okán. Álláspontja szerint a svájci frank árfolyam mértéke változásának figyelembevétele nélkül kell elszámolni a peres feleknek. A hatályossá nyilvánítással egyidejűleg a felperes 251.285.- Ft fizetésére kötelezését is kérte az alperesnek a perrel felmerült költségeinek megtérítése mellett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte perköltségnek megállapítása mellett. Érdemi ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a felperes kereseti kérelme nem felel meg a 2014. évi XL. tv. 37. § (1) bekezdésében foglalt előírásoknak, illetőleg a felek között létrejött szerződés alapján rendes bíróságnak nincs lehetősége a felek közötti jogvitát elbírálni, tekintettel arra, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett állandó választott bíróság rendelkezik eljárási jogosultsággal a választottbírói kikötés okán. Egyebekben kérte az alaptalan felperesi keresetek elutasítását.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok, a peres felek előadása alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos.

A törvényszék a felperes és az alperesi jogelőd között létrejött kölcsönszerződés alapján megállapította, hogy az abban szereplő kitételek figyelembevételével a felek között érvényesen jött létre a jogügylet, hiszen a kölcsön összegéből, a futamidőből, illetőleg a megjelölt havi törlesztőrészlet összegéből a kamat mértéke egy egyszerű képlet segítségével kiszámolható. Illetőleg megfelelő tájékoztatást nyújt az árfolyamkockázat körében a szerződés VII. és VIII. számú pontja is, továbbá az alperesi jogelőd a jogszabályi előírásoknak megfelelően külön okiratba foglalt módon rendkívül részletes, kimerítő tájékoztatást nyújtott a hitel kockázatairól.

Az ügyleti kamat meghatározása vonatkozásában előterjesztett felperesi kérelem kapcsán a törvényszék mindenben osztotta az alperes érdemi ellenkérelmében foglaltakat és figyelembe véve az 1/2016-os polgári jogegységi határozatban foglaltakat is, megállapította, hogy a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg abban az esetben, amennyiben a kamat összege a szerződésben ugyan nem kerül feltüntetésre, de az a szerződés egyéb adataiból egyértelműen kiszámítható. Az ügyleti kamat mértéke vonatkozásában a szerződés megkötésekor hatályos és a betéti kamat az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 44/1997. (III. 5.) Kormányrendelet rendelkezései alapján a szerződésben egyébként feltüntetett THM alapján is meghatározható a szerződés kamat mértéke, amely egyébként 13.97 %-ra tehető.

Mindezek figyelembevételével a törvényszék a felperes elsődleges kereseti kérelmét a fentiek alapján utasította el.

A másodlagosan előterjesztett és a szerződés alaki szempontból történő érvénytelenségére történő hivatkozás szintén nem alapos a bíróság álláspontja szerint, részben a fentiekben kifejtett okfejtésből adódóan, részben pedig abból a tényből, hogy a felek között létrejött szerződés írásban ténylegesen létre is jött, és megállapítható az ügyleti kamat mértékében történő megállapodás is, hiszen amennyiben a felek a tőkeösszegben, a törlesztőrészletek számában, illetőleg az egyes törlesztőrészletek összegében megállapodnak, úgy értelemszerűen megállapodnak a tőkeösszeget terhelő kamat mértékében is.

Mindezek alapján a perbeli jogügylet érvénytelenségét sem eredményezheti a felperes által ezen keresetével kapcsolatosan előterjesztett igénye. Ezért azt a bíróság mint alaptalan kérelmet

elutasította.

A felperes állította, de semmivel sem igazolta, hogy a keresettel érintett szerződés forint hitelszerződés lett volna. Maga a felperes csatolta a szerződés példányát, illetve az azzal kapcsolatos ÁSZF-et, amelyekből kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a szerződés deviza alapú szerződésnek minősül, így a felperes megálapításra irányuló igénye sem foghat helyt.

Az árfolyamkockázat körében előterjesztett felperesi kereseti kérelem kapcsán a törvényszék külön kiemeli, hogy a felperes és az alperesi jogelőd között létrejött kölcsönszerződés VII. pontja egyértelműen meghatározza azt, hogy az árfolyam változásának kockázatát a felperes köteles viselni és ezen megfogalmazás világos és érthető kellett, hogy legyen megfogalmazásából adódóan a felperes részére mégpedig oly módon, hogy abból azt a következtetést kellett levonni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli. A Kúria egyebekben a 6/2013. számú Polgári Jogegységi határozatában rögzítette, hogy az árfolyamkockázat körében hogyan kell értékelni a tájékoztatási kötelezettséget és annak megsértését, és ennek figyelembevételével a törvényszék egyértelműen megállapította, hogy a felperes kellő tájékoztatást kapott a szerződés szövegéből arról, hogy a megkötött szerződés devizaalapú szerződés, és a deviza árfolyamok mozgásából eredő kockázatot akár az negatív kihatású, vagy pozitív kihatású, neki kell viselnie. Amennyiben a felperes a szerződés szövegéből nem tudta volna megállapítani, értelmezni a megkötni kívánt szerződés kockázatait, úgy a felperes által aláírt és teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat rendelkezéseiből kétséget kizáró módon meg kellett, hogy értse a devizahitelezésben rejlő és őt mint adóst terhelő esetleges kockázati tényezők mibenlétét és azoknak a megkötött szerződésre gyakorolt negatív vagy esetlegesen pozitív hatásait.

A fentiek figyelembevételével tehát a törvényszék megállapította, hogy az alperesi jogelőd tájékoztatása, amely szerződéses kikötés is volt egyben, megfelelő és elegendő volt a felperes vonatkozásában. Azon bizonyítási kötelezettségének a bíróság felhívására ugyanakkor a felperes nem tett eleget, mely szerint a szerződéstől eltérően az alperesi jogelődtől olyan tájékoztatást kapott volna a felperes, amely az árfolyamkockázattal kapcsolatos felperesi kockázatvállalás korlátozottságára utalt volna.

A felperesnek a Számviteli törvény rendelkezésire történő hivatkozása a bíróság álláspontja szerint irreleváns a jogvita elbírálása szempontjából, és a felek jogviszonyával nem áll kapcsolatban, ezért a bíróság ezen hivatkozást a továbbiakban figyelmen kívül hagyta döntése meghozatalánál.

Az alperes által előterjesztett permegszüntetési kérelem kapcsán a bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes kereseti kérelme az elszámolás körében, figyelemmel az irányadó bírói gyakorlatra is, megfelelt a 2014. évi XL. törvény rendelkezéseinek, így ennek alapján a per megszüntetésére nem kerülhetett sor.

Az alperesi választott bírósági kikötés érvényesülése kapcsán a törvényszék megállapította, hogy a felek között létrejött jogviszonyban szabályozott választott bírósági kikötés tisztességtelennek minősül az 1/2013-as polgári jogegységi határozatban foglaltak szerint is, különös tekintettel arra, hogy sem a felek között létrejött szerződésben, sem pedig az alperes jogelődje által alkalmazott általános szerződési feltételekben a választott bírósági eljárás jelentős költsége és az ott nem alkalmazható költségkedvezmények miatt a felperes nem volt abban a helyzetben, hogy a választott bírósági kikötés vonatkozásában érdemi nyilatkozatot tehessen annak elfogadásával kapcsolatosan. Így az általános illetékességű bíróság az ügyben eljárhatott a törvényszék álláspontja szerint. A részben a választottbírói kikötés körében meghallgatott tanú nyilatkozata sem volt alkalmas

annak megállapítására, hogy az alperesi jogelőd, vagy a képviselőjében eljáró személyek kimerítő, a választottbírói eljárás valamennyi esetlegesen a rendes peres eljárástól eltérő és a fogyasztó számára hátrányosnak minősülő szabályairól tájékoztatás történt volna, vagy ezen szabályokban a felek külön megegyeztek volna.

A felperes az eljárás során kérte, hogy a bíróság a tárgyalást a Pp. 152. § (1) bekezdése alapján függessze fel az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő C-51/17. szám alatti előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig. A bíróság ugyanakkor az alperes nyilatkozatának beszerzését követően arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek vonatkozásában nincsen relevanciája a felperes által felhívott EUB eljárásnak, annak a kereseti kérelem eldöntéséhez lényegében nincsen köze, és a pusztán szerződési értelmezést és jogértelmezést kívánó jogvita elbírálásához az EUB véleménye nem szükséges, így a felfüggesztési kérelmet nem találta teljesíthetőnek a bíróság.

Mindezek figyelembevételével a törvényszék a felperes kereseti kérelmét mint alaptalant elutasította és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 78. § (1) bekezdése alapján a pertárgy érték figyelembe vételével kötelezte az alperesnek a perrel felmerült költségeinek megtérítésére, amelyet a bíróság a bírósági eljárásban alkalmazható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel állapított meg, melyet az áfa összegével növelt.

Az eljárás során a pereszes felperes személyes költségmentességben részesült, így a feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2017. december hó 13. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő